

Dnevnikuboci

informativni list Filmske revije mladeži i Four River Film Festivala • petak, 14. rujna 2012. • broj 24 • godina 6 • besplatni primjerak

VODITELJI
LOKACIJA (1)

Omakne se i meni tu i tamo

IZA SCENE. Dok publika uživa u programu, ekipa vrijedno radi.

Kad vas zabljesnu svjetla kino-dvorane a sve funkcionira glatko, malo tko razmišlja o ljudima iz sjene koji odrade vidljivi i nevidljivi posao da bi projekcija tekla prema planu, a gledatelji bez brige uživali u filmu. Jedan od njih je i festivalski voditelj Edisona Valentino Krivačić sa svojim sektorom. Uхватili smo ga, vidno iscrpljenog, na par minuta između dva posla, unutar kojih je nekoliko puta razgovor prekinut radi koordinacije volontera i odrađivanja priprema za prvu Edisonovu večer – svečano otvaranje, a to znači puno rada i malo sna za nadležne...

Nisam baš spavao zadnjih dana... Najviše zbog Mjeseca koji raste... Za koordinatora, osim fizičkog posla, to znači i nešto drugo... Telefon mi ne prestaje zvoniti cijeli dan, nemam mira, već mi dosadaju, ovako mi je jednom godišnje... Opremiti kino dvoranu za projekciju nije lagan posao, pogotovo kad... taman sam legao u krevet i mislio uhvatiti malo sna, a onda su zvali da je zamijenjen projektor. To se nije smjelo dogoditi. Srećom, uspjeli smo to riješiti malo prije ponoći, ali takve se stvari ne smiju događati, to je tipični fail... Ipak, svaki je posao lak kad imaš dobru ekipu... Volonteri su mi jako dobri, sve se dogovorimo, ali kad se radi, radi se. U tu priču ulaze i pravila ponašanja... Nema svađa i psuoki unutar dvorane. I nema kašnjenja. Ako se žele svađati, neka to naprave ispred, iza ili pored dvorane. U dvorani svađi nema. Izgleda da se dogovora zaista pridržavaju, a

pridržava li ga se i vođa? *A omakne se meni tu i tamo...* A kakve su sankcije za loše ponašanje? *Danas su mi zakasnili, ali više neće. Ostat će do kraja ako treba.* Znači li to da inače imaju pauze? *Smiju uzeti pauzu da se odmore, pojedu nešto... Ali ne više od sat i pol, dva.*

Titula vođe je laskava, ali nije ju lako nositi... *Ma to je više odnos na nekoj prijateljskoj bazi. Ali nije loše znati da nakon dvije godine odrađivanja nekih poslova možeš reći nekome drugome da nešto napravi.* U tom tonu, našli smo dobro raspoloženi sektor volontera. Uz sjeckanje krastavaca i narezaka, za vođu su imali samo lijepe riječi. *Dobar je, nije strog, ali zna se kad se radi.* Više pritužbi išlo je na račun raspodjele poslova... *Nama nitko ne dolazi pomagati, a mi smo išli odrađivati stvari u Zorin dom, to nije fer!* Ipak, za ovu ekipu nema prepreka... *Naše je pravilo da se ne živciramo. Sve će se riješiti. Ako zbrljaš, bolje da to odmah kažeš, pa riješimo.* Valentino, vrijedi li to pravilo i za vođu? *Pa... hrenovke su jedna posebna priča... Da, zbrljao sam ja, ali ne samo ja. Kupili smo prevelike, pa premale, bolje da sam osobno kupovao... Ali, na kraju smo riješili.* Volonteri su stali u obranu vođe... *Ma nije on kriv... Uz takvu ekipu, tko ne bi volio svoj posao.*

Nakon svega, kad vidim kako oni rade, to mi daje snagu. A snaga dolazi i od vrhovnog vođe... *Marija Ratković me vidjela i rekla – Valentino, nasmiješi se! Tako da se sada smiješim, i znam da će sve biti dobro...* (sv)

RAZGOVORI S AUTORIMA

Šef kaže što se smije

Kad se svjetla u dvorani upale, na odgovornost pozivamo ljude s odjavne špice. Tko je u stvarnosti zvijezda, a tko se bolje snalazi iza kamere, pokazalo je "rešetanje" filmske kritičarke Diane Nenadić.

Snalazljivi na pozornici, ali i na tržištu, pokazali su se autori animiranog filma *100% jabuka*. Ne samo da su osvojili kritiku, nego su osvojili nagrade i prije Festivala! Njihov film dirnuo je šefove tvrtke Dona i osvojio drugu nagradu na natječaju za reklamu. Je li osvojio i srca festivalske publike? Pokazat će glasovi... Iza filma *Broj 12* zapravo stoji 5 mladih umjetnika. Filmskoj kritičarki ovo je zapelo za oko pa je magičnu petorku upitala kako se pet glava uopće može dogovoriti oko jednog scenarija. Pokazalo se ipak da se red mora znati – *Bruno je šef, on je rekao što se smije, a što ne smije.* Nasuprot sumornoj atmosferi filmova s mladim akterima, u konkurenciju se ugurala i jedna "penzionerska" priča – glavna akterica, tri puta starija i barem toliko optimističnija, osvojila je gledatelje i kritičare, pa nas je zanimala i pozadina priče. *Upoznali smo je preko našeg voditelja, koji je ovoj 83-godišnjakini trener fitnessa. Pitali smo je kako*

stidljivo oklijevali s nastupom (*ljudi su umorni, ne da im se svima penjat*), a kad su se konačno odvažili popeti na pozornicu, prihvatili su se tehnike "napad je najbolja obrana" te napali mikrofon – *Mi smo ovdje shvatili da je naš film naivan i patetičan i hvala vam što ste nam omogućili da spoznamo kako se rade dobri filmovi!* Ovdje priči ipak nije bio kraj. Nakon Dianine dobrohotne pohvale mediteranske atmosfere, mlađi član ekipe na kraju je pomirljivo zaključio da je film na granici dobrog i lošeg – *s dobrom pričom, ali amaterskim detaljima.* Mjerljivo decibelima pljeska, debelo je pre-

tehničke podrške i publike.

Ekipa FKVK Zaprešić govorila je o svom filmu *Šlajsanje*. Za poduku lokalizama bio je zaslužan voditelj Pero Klarić koji je pojasnio da je ekvivalent "šlajsanju" povlačenje kamere na špagi pričvršćene za kamen. Na zabezegnute poglede brižljivih filmaša, voditelj Pero objasnio je da nema brige za kameru jer je ionako posuđena od HRT-a. Uzbuđenje koje je prstalo iz libanonskog filma *Iza šatora* potvrdila je i autorica Jude. *Djeca su bila strašno uzbuđena zbog dolaska kamere, svatko je htio nešto reći, zato i kadrovi izgledaju tako fragmentirano. Ali djeca su, za razliku od skeptičnih roditelja otvoreno i iskreno pristala sudjelovati u snimanju.* S drugih geografskih širina, ali sa sličnom pričom, pohvalili su se filmaši iz Zagorja gdje je glavni protagonist Milan jednostavno i spontano prenio mladim filmašima svoju tešku životnu priču i prenio komadić živopisnog Zagorja iz daleke prošlosti u sadašnjost. Životnu priču jedne kuće i jed(i)nog kina u Karlovcu s jednakom su lakoćom prenijeli karlovački filmaši. Da su boje grada obranili, pokazao je gromoglasni pljesak. Razgovori s autorima nastavljaju se danas, nakon svake od natjecateljskih projekcija. (sv)

je tako vitalna, a ona je odgovorila – *Imam dečka!* Vitalna i zaljubljena, glavna je akterica postala i zvijezda doktorskog simpozija o zdravom življenju. Dvije minute filma prošle su kao dvije sekunde, a na pitanje zašto njezine 83 zdrave godine nisu zaslužile veću minutažu odgovor je – *napravili smo duže, ali nam je bilo dosadno...*

Kritični su prema svome radu bili i filmaši sa Salija. Otočani su isprva

šao granicu dobrog. I finski autor se poslužio "napad-obrana" tehnikom. Vidno nezadovoljan, popevši se na pozornicu obratio se prevoditeljici jer film nije bio prikazan u odgovarajućem formatu. Izgubljeni u prijevodu, dramaturški moment između ni krive ni dužne prevoditeljice i još manje krivog i dužnog autora dosegno je zavidnu dozu napetosti, ali nesporazum je brzo riješen spretnim intervencijama iz

NATJECATELJSKI PROGRAM

5. projekcija

Zorin dom: DANAS u 9,30 sati

6. projekcija

Zorin dom: DANAS u 11,30 sati

7. projekcija

Zorin dom: DANAS u 18,30 sati

KAKO DOSKOČITI KIŠI

Kako je dežurni prognostičar i najavio, oko filmskog laboratorija uzburkale su se vremenske nepogode svih vrsta. Voda se između četiri rijeke razlijeva nemilice, kišobrani i kabanice su apsolutni must have, a oblaci pri-

jete prizemljenjem među smrtnike. No, na našoj filmskoj traci kapljica nema, osmijeh je obavezan, a ako ne vjerujete, zagrijte tenisice pod sušilom, zavalite se u crvene stolice i prepustite navalni žute atmosfere... (sv)

"MALI" ŽIRI

Tročlani žiri Žute zastave čine uspješni srednjoškolski koji se ističu svojim radom i talentom. Prošlogodišnja pobjednica Sara, mlada i perspektivna plesačica Katarina, te Filip, poznat iz filma *Koko i duhovi* članovi su "nenasilnog" suda. (ds)

Predstavite nam se.

K: Ja sam Katarina Jelinčić. Upravo sam upisala Mješovitu industrijsko-obrtničku školu u Karlovcu. Već 8 godina se bavim hip-hopom, a zadnjih godinu dana sam i u Kazalištu sjena.

S: Dolazim iz Danske, a zovem se Sara Pedersen. Završila sam filmsku školu Station Next i sad nastavljam edukaciju u SAD-u. Zašto SAD? Tamo je najveća koncentracija filmaša u svijetu, a ja se želim probiti u filmskoj industriji.

F: Zovem se Filip Mayer i od 1. razreda osnovne škole polaznik sam ZKM-a. Također glumim i u Kazalištu Trešnja. Zajedno sa svojom ekipom sam snimio nekoliko kratkometražnih filmova.

Iako ste još mladi, sigurno postoji nešto na što ste posebno ponosni?

S: Film koji sam snimila prije 4 godine, a zove se *Naopako*. Upravo mi je taj projekt omogućio putovanje po cijelom svijetu.

F: Drago mi je što redovito dobivam komplimente za svoju glumu od hrvatskih filmskih stručnjaka. Želio se time nastaviti baviti.

K: Moj ples se poboljšava svakim danom i to mi daje puno poticaja za buduće treninge, te me čini jako sretnom.

Kako ste dospjeli u Žutu zastavu?

F: Nemam pojma. Dobio sam poziv iz Kinokluba i odmah pristao. Na ovo gledam kao novo iskustvo.

K: Voditelj Plesnog kluba me nazvao i rekao da su iz Kinokluba ponudili mjesto za nekog mladog i perspektivnog, pa se on sjetio mene. I, evo me ovdje.

S: Zar nije očito?!

Već ste pogledali gotovo polovicu filmova. Favoriti?

S: Ne bih nikoga posebno isticala, jer su velike razlike između filmova. Još je i prerano!

K: Moj trenutni favorit je njemački film *Dom je negdje drugdje*. Radi se o tužnoj priči i sviđa mi se poruka filma.

F: Od meni dobrih filmova, izdvojio bih film *Broj 12*. Najviše me se dojmilo kadriranje i gluma.

Biste li ponovili ovo iskustvo?

K: Morala bih dobro razmisliti. Ipak mi je škola trenutno najvažnija, pa možda ne bih imala vremena.

F: Uvijek! Upoznaješ puno novih ljudi koji se žele baviti istim poslom a uz to, drago mi je što upoznajem kinematografiju drugih država.

S: Svakako! Potpuno je drugačije gledati film iz ove perspektive jer svaka sitnica utječe na konačnu odluku.

Što mislite o predikatizaciji filmova u kinima?

K: Načelno, mislim da bi svatko trebao imati pravo gledati film po želji. U subotnjoj debati svakako bih se pridružila negacijskoj skupini. Ako želim gledati horor, zašto bi mi netko to zabranio?

S: To je dobra ideja, ali treba biti pažljiv. Zabrane često izazovu kontraefekt. U Danskoj postoje takva pravila, no nitko ih se ne pridržava.

F: Da, trebalo bi uvrstiti provjere u kinima. Recimo, moja mlađa sestra gleda neprimjerene sadržaje na televiziji. Kad se već ne može kontrolirati programski sadržaj na TV-u, barem bi se u kinu mogao.

Kako ste zadovoljni organizacijom Festivala?

F: Otvaranje je ispalo simpatično upravo zbog spontanosti, nije se slijedio protokol... Djelovalo je veselo, opuštено, otvoreno i toplo. Volonterima poručujem da nastave dobar posao, da i dalje budu nasmiješeni i veseli. Gosti se osjećaju ugodno, u to sam siguran!

S: Iskreno ću reći da mi je ovdje cool. Puno ljudi ne doživljava film (osim glume) kao neki ozbiljan posao, a ovdje sam našla ljude koji podržavaju svaki oblik filmskog stvaralaštva i zbog toga se osjećam ugodno. Definitivno se vraćam!

K: Šokirala sam se kad je mikrofon pao na otvaranju ali, gledajte, svakome se događaju takve stvari. Na kraju je organizacija ispala vrhunska.

Screenagers!

Još jedna u nizu filmskih škola koje se predstavljaju u Karlovcu je i skupina mladih kreativaca iz Njemačke – Screenagers. Svoj su film predstavili već na prvoj projekciji nakon samog otvaranja. Radi se o kratkom dokumentarcu o dječaku Marvinu i njegovom životu izvan roditeljskog doma. Iako sama tema djeluje pomalo tužno i sumorno, patetičnost je vješto izbjegnuta, a film djeluje vrlo svjež i kreativno. Upravo je to jedna od glavnih karakteristika Screenagersa - kreativnost i sloboda uma. *Vrlo je važno da naši članovi imaju široke vidike i otvoreni su za nove eksperimente, nova iskustva, a ukoliko to nisu, kad se pridruže skupini, mi im svakako pomognemo da to postanu*, kaže voditeljica Vera Schöpfer te dodaje kako je ipak u svemu tome najvažnija želja, jer ako netko ima volju za stvaranjem priča i snimanjem filmova. Screenagersi su pravo mjesto za njih. *U početku smo samo organizirali nekoliko radionica godišnje, no kako je vrijeme odmicalo stvarali smo sve više filmova i sudjelovali na sve više festivala, pa se javila potreba za nekom vrstom definicije. Stoga smo se okupili i sada smo Screenagers. Počeli su od jedne*

ili dvije radionice u godini, a sada ih imaju i do desetak. Voditeljica ističe kako postoji još dosta prostora za napredak, ali su vrlo zadovoljni rezultatima. Sudjeluju na brojnim međunarodnim filmskim festivalima, a mogu se pohvaliti i nagradama. Na pitanje imaju li planova za budućnost, Vera nam je vrlo lijepo i idealistično odgovorila da žele svoje filmske radionice učiniti međunarodnima. *Želimo povezati ljude, da se mladi ljudi iz različitih zemalja upoznaju i zbliže kako bi bilo što manje netrpeljivosti i predrasuda. Želimo da ljudi zajedno rade i ostvaruju različite projekte.* (km)

CRTICA

Na koliko ste se telefonskih poziva danas javili? Pet? Deset? Dvadeset? Junak naše priče svaki dan ima isti odgovor – niti jedan. Prostorijama Zorin doma već se širi legenda o gostu koji je eskivirao prvu projekciju da bi malo upoznao grad, a potom odlutao predaleko i nazvao domaćine za upute nazad – s telefonske govornice. Mjesto zločina je Autobusni kolodvor, optuženi je filmski voditelj sa Salija, a u svoju obranu ovaj simpatični otočanin kaže – *Ne nosim nikad mobitel. Ne treba mi. Koliko su ti telefonski pozivi zaista bitni? 90% njih je posve nebitno. Samo ti uzimaju slobodu i prekidaju misli. Zamisli koliko lijepih misli ti je prekinuto običnim telefonskim pozivom...* U dane kad nam mobitel srasta s uhom, dašak opuštene mediteranske atmosfere dođe kao... ispričavam se, imam poziv. (sv)

Važno je družiti se

Usklopu programa *Srednjoškolski predstavljaju srednjoškolicima*, čija je osnovna zadaća mlade filmaše upoznati sa sličnim filmskim festivalima kao što je Four River Film Festival, predstavljeni su i mladi Austrijanci koji svake godine u studenom svoju filmsku čaroliju organiziraju u Welsu u Gornjoj Austriji. Sebastian i Lisa među glavnim su ljudima festivala te su nam iz prve ruke otkrili kako teku njihove pripreme i organizacija.

Youki je međunarodni filmski festival na koji se mogu prijaviti svi natjecatelji od deset do dvadeset i šest godina. *Ovo nam je već 14. festival po redu, a razvio se baš kao i vaša, s godinama je postajao sve veći te poprimio i međunarodni karakter.*

Sebastian kaže da pripreme traju tokom cijele godine, a Lisa je austrijski pandan našoj Adrijani – višegodišnja je šefica ureda za hospitality koja nam je ukratko pojasnila i svoju ulogu na Youkiju. *Moj posao počinje već idući tjedan. Tada počinjem slati pozivnice i organizirati smještaj za goste. U stalnom sam kontaktu s njima, pomažem im oko organizacije prijevoza, te im nastojim olakšati na sve moguće načine. Već smo tada uočili velike sličnosti ova dva festivala jer, kako i sama Lisa kaže, dolazak se gotovo uopće ne razlikuje. Primili ste nas na gotovo jednak način kao što i mi primamo svoje goste. Osjećamo se vrlo ugodno i ništa nam ne fali, svi se brinu oko nas. Pokušali smo se osvrnuti i na razlike između Youkija i frff-a, međutim stalno smo, htjeli to ili ne, nailazili na sličnosti. Možda je različito da mi tijekom Festivala imamo više radionica medijske kulture te edukativnih programa za natjecatelje, za ulaz na naš Festival također ne prodajemo ulaznice, a poznati smo i po tulumima koji se odvijaju za vrijeme Festivala, kažu naši gosti koji naše tulumove još nisu doživjeli pa usporedbe nismo mogli raditi.*

No, obećali smo im kako ćemo ponovno uhvatiti za nekoliko dana kad steknu potpuniju sliku o Karlovcu. *Da, mislim da je zabava na ovakvim festivalima vrlo bitna, bitno je družiti se, razmjenjivati iskustva, njegovati tu neku hedonističku stranu ovakvih manifestacija*, smije se Sebastian.

Zabavu na stranu, ovi simpatični mladi Austrijanci imaju se svakako razloga ponositi svojim festivalom i organizacijom. Naime, na Youki se svake godine prijavi i do 500 filmova, a tek njih 70-ak ulazi u natjecateljski program. Broje ukupno i do 300 gostiju od čega čak 150 stranih natjecatelja sa svih kontinenata. Stoga Youkijevcima želimo svu sreću i da im sljedeće izdanje bude najbolje od sada, a od frff-a da pokuša samo najbolje dojmове i iskustva te da se osjećaju kao kod kuće. Sudeći prema onome što su nam ispričali i brojnim sličnostima na koje smo naišli, to neće biti teško. (km)

Dnevnikuboci

IZDAVAČ
Kinoklub Karlovac, Karlovac
REDAKCIJA
glavni urednik:
Marko Pečić
novinari:
Karla Mirčevski
Dominik Strikić
Svjetlana Višnić
fotografi:
Filip Trezner
Zvonimir Ferina
prevoditeljica za englesko izdanje:
Vedrana Mihalić
TISAK
Tiskara Ivan, Karlovac

POD BUDNIM OKOM. Katarina, Filip i Sara pažljivo gledaju sve filmove.

Priredivači	Generalni pokrovitelj	Pokrovitelji	Medijski pokrovitelji	Sponzori

Emisiju "Film u boci" prenose: SRCE TV, STV, K&S

Službena Centar • Atlarida • Pčelarstvo Sreća Starar • Mirovica MM • Caffè bar Amadeus
Pekare Dujam | Vučanić | Tribi centar | Monika | Dubovac | Gradsko pekara